

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τριμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἀλ. Υψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

"Οὐκ ἀφήσω ὀρφανούς, ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς" (Ἰωαν. ΙΔ₁₈)

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, μόνον τρεῖς ἡμέρες ἔμειναν "ὀρφανοί", μετὰ τὸ πάθος τοῦ Κυρίου.

Τὴν τρίτην ἡμέραν, Τὸν εἶδαν ἀναστημένον καὶ "ἐχάρησαν". (Ἰωαν. Κ20).

Ἐμείναν καὶ δέκα ἡμέρες μετὰ τὴν ἀνάληψιν Του. Ὅμως τὴν δεκάτην ἡμέραν, μετὰ τὴν ἀνάληψιν Του καὶ τὴν πεντηκοστήν, μετὰ τὴν ἀνάστασίν Του "ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμασόν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ ἐγένετο ἄφων (ξαφνικά) ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας... καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου", ὅπως τὸ εἶχε προαναγγεῖλη ὁ Θεός, διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ λέγοντας: " Ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα... καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ τὰς δούλας μου", (Ἰωὴλ Γ 1-2) καὶ ὅπως τὸ εἶχε ὑποσχεθῇ καὶ ἐξηγήσῃ ὁ Κύριος, λίγο πρὸ τοῦ πάθους Του, λέγοντας: "Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω, ἐάν γάρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς, ἐάν δέ πορευθῶ, (πρὸς τὸν πατέρα μου ἀφοῦ ἔχω προσφερθῇ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὡς εὐάρεστος θυσία) πέμψω αὐτόν (τὸν Παράκλητον) πρὸς ὑμᾶς" (Ἰωάν. ΙΣΤ 7).

Θέτει δέ ὡς ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τὴν ἐμπρακτον ἀγάπην πρὸς Αὐτόν λέγοντας: " Εἴαν ἀγαπᾶτε με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσατε καὶ ἐγὼ ἔρωτήσω (θα παρακαλέσω) τὸν Πατέρα καὶ ἄλλον Παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας....". (Ἰωαν. ΙΔ 15-17).

" Ἐτι πολλὰ ἔχω λέγει ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. (Τώρα). Ὅταν δέ ἔλθῃ ἐκεῖνος τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Οὐ γάρ λαλήσει ἐφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν" (Ἰωαν. ΙΣΤ 12-15).

Ὅλα ὅσα γνωρίζομε διὰ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα καὶ διὰ τὸν Πατέρα, τὰ ἀπεκάλυψεν ὁ Χριστός. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν τονίζει ὁ ὕμνωδός τοῦ δοξαστικοῦ τῆς Πεντηκοστῆς, ὅπου ψάλλομεν "Ἅγιος Ἰσχυρός δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπεδημησεν ἐν κόσμῳ".

Τὴν διετύπωσεν ἀκόμη ὁ Κύριος εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Του προσευχὴν λέγοντας: " Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις" (Ἰωάν ΙΖ 6).

Ἀνοιχτὴ ἐπιστολή

Πρὸς τὸν Στ. Βασιμιώτατον Μητροπολίτην Πατρὸν κ.κ. Χρυσόστομον
σελὶς 15

Τό δέ πνεῦμα τό Ἅγιον, διά τῶν οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὀρθοδόξως διευκρίνησεν μέ λεπτομέρεια τήν φύσιν τοῦ θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Κ.Η.Ι.Χ., καταδικάζοντας τίς περί τοῦ Ἰησοῦ αἱρέτικές δοξασίες τῶν Παπικῶν, προτεσταντῶν, μονοφυσιτῶν, χιλιαστῶν, μωαμεθανῶν καί ἄλλων αἱρετικῶν.

Ὅλα αὐτά δέν ἔλυσαν, βεβαίως, καί δέν εἶναι δυνατόν νά λύσουν ὀρθολογιστικά τό μέγα μυστήριον τοῦ Τρισυποστάτου Θεοῦ, διότι "ἄπειρον καί ἀκατάληπτον τό θεῖον τοῦτο μόνον καταληπτόν ἡ ἀπειρία καί ἀκαταληψία" (Ἀγ. Κύριλλος).

Ὁ Θεός εἶναι ἕνας, μία οὐσία, μία φύσις. Ὅμως ποτέ δέν ἦτο μόνος, πάντοτε ὑπῆρχαν καί τά τρία πρόσωπα, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιον Πνεῦμα.

Ὅμως τό πῶς συμβαίνει αὐτό, ἀποτελεῖ μυστήριον, ἀπό τά πλέον "ὑπεράρρητα" καί "ὑπεράγνωστα", πού ὑπερβαίνει κάθε ὀρθολογιστικήν σκέψιν καί ἐρμηνείαν, διότι δέν ὑπάρχει εἰς τόν κτιστόν κόσμον κάτι ἀνάλογον.

Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ὅσο ὀξύς καί πεπαιδευμένος καί ἐάν εἶναι, ὅσο ἅγιος ἀκόμη καί ἐάν εἶναι, εἰς τήν παρούσαν φάσιν τῆς ζωῆς, ὅλα θά τά βλέπῃ, ὡς ὁ Ἀπόστολος Παῦλος "δι' ἐσώπτερον ἐν αἰνίγματι" (1 Κορ. ΙΓ 12).

Ὅμως καί ἐντός τοῦ παραδείσου ὅπου "ὁψόμεθα αὐτόν (τόν Θεόν) καθὼς ἐστί", (1 Ἰωαν. Γ2) κί "πρόσωπον πρὸς πρόσωπον" (1 Κορ. ΙΓ12) καί πάλι ὁ πεπειρασμένος ἀνθρώπινος νοῦς, ὁ πλέον ὀξυδερκής καί ἅγιος θά τῷ εἶναι ἀδύνατον νά ἐξερευνήσῃ τά βάθη τῆς θεότητος. Μόνον τό Πανάγιον "Πνεῦμα πάντα ἐρευνᾷ, καί τά βάθη τοῦ Θεοῦ". (1 Κορ. Β 10).

Ἡ αἴσθησις καί θεωρία τοῦ Θεοῦ ξεκινᾷ ἀπό κάποια λογική βάση, ἀπό τό ὅτι "πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ὁ δέ τά πάντα κατασκευάσας Θεός", (Εβρ. Γ4) ἀλλά εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Θεός δέν νοῦται, ἀποκαλύπτεται εἰς τοὺς ἔχοντας ἀγαθήν προαίρεσιν καί ἀγωνίζονται νά διατηροῦν "καθαράν καρδίαν" (Ματθ. Ε8).

Ἡ αἴσθησις καί γνῶσις τοῦ Θεοῦ καί μάλιστα τοῦ Παναγίου Πνεύματος δέν εἶναι ὀρθολογιστική, ἀλλά ἐμπειρική.

Ἡ γνῶσις τοῦ ἱστορικοῦ Ἰησοῦ, εἶναι γεγονός ἱστορικό, πού συνέβη σέ μία ἱστορική στιγμή καί κατανοεῖται μέ τή λογική.

Ἐνῷ ἡ γνῶσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος εἶναι ἐμπειρική, ὅπως, παραδείγματος χάριν, αἰσθανόμεθα τόν θερμόν ἢ δροσερόν ἀέρα ἢ τήν θερμότητα ἀπό κάποια πηγή πυρός.

Βεβαίως τό Πνεῦμα τό Ἅγιον δέν εἶναι ὑποδέσπερον τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ, εἶναι "ὁμοούσιον καί ὁμόθρονον τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ" (Ἑσπερινός Πεντηκοστῆς).

Κάποιοι κρίνοντας ἀνθρωπίνως καί λανθασμένα ἐθεώρησαν ρίζα καί πηγή τόν Πατέρα. Ὅμως τό "ἀγεννητον" τοῦ Πατρός τό "γεννητόν" τοῦ Υἱοῦ καί τό "ἐκπορευτόν" τοῦ Παναγίου Πνεύματος, εἶναι τά διακριτικά ἰδιώματα τῶν προσώπων καί ἀφοροῦν τήν ἄχρονον ἐσωτερική ζωήν τῆς Παναγίας Τριάδος καί δέν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μέ τίς λογικές ἐννοιες τῆς ὕλικης καί κτιστῆς φύσεως. Γενικῶς ἡ ὑπαρξίς καί ἡ δράσις τοῦ Θεοῦ, εἶναι τό μέγιστον θαῦμα καί ὅλα τά θαύματα δέν ἐρμηνεύονται μόνον ὀρθολογιστικά. Ὅλα τά θαύματα "ἐσφράγισται τοῖς ἐρευνῶσι, πεφανέρωται δέ τά θαύματα τοῖς προσκυνοῦσι ἐν πίστει τό μυστήριον" τοῦ Θεοῦ. (Αἶνοι πλ. α)

Πολλοί ἰσχυρίζονται ὅτι ἐάν εἶχαν ζήσει εἰς τόν καιρόν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἢ εἰς τά χρόνια τῆς ἐπί γῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἐβλεπαν τά θαύματα πού εἶναι καταγεγραμμένα εἰς τήν Ἁγίαν Γραφήν, θά πίστευαν εὐκολώτερα, ὅμως ὅλοι οἱ πατέρες παραδέχονται ὅτι τά θαύματα πού κάνει τό Πανάγιον Πνεῦμα εἰς τήν ζωήν τῆς Ἐκκλησίας, δύο χιλιάδες χρόνια, εἶναι πιό ἔντονα καί φανερά ἀπό τά θαύματα πού ἀναφέρει ἡ Ἁγία Γραφή.

Ὅμως ὅπως τότε, ἔτσι καί τώρα, "τά βλέπουν" καί τά πιστεύουν μόνον οἱ πιστοί καί ἀγωνιστικά ἅγιοι καί ταπεινοί.

Καί σήμερα οἱ πιστοί καί τ' ἀγωνιστικά συνειδητά μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, "βλέπουν" καί αἰσθάνονται ὅτι τά "πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, (καί σάν ἄλλη πηγή ὕδατος) βρῦει προγητείες (ἀναδεικνύει ἀνθρώπους πού διδάσκουν τό θέλημα τοῦ Θεοῦ) ἱερέας τελειοῖ (χειροτονεῖ διά νά τελοῦν τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας)... ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας" διά νά σώζωνται οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι, ἔστω καί ἐάν μέσα εἰς τήν ἀνθρώπινη πλευρά τῆς Ἐκκλησίας, παρεσφύρουν ἀνάξιοι κληρικοί. Διότι "ὁ Θεός οὐ πάντας ἐκλέγει, ἀλλά διά

πάντων ἐνεργεῖ" λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες.

Ἡ ἐπιδημία τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπὶ γῆς, ἐν χρόνῳ, διατηρεῖ ζωηράν τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἐπὶ γῆς, εἰς τίς καρδιές τῶν πιστῶν καὶ νοιώθουν ὅτι δέν εἶναι "ὀρφανοί", διότι τό Πανάγιον Πνεῦμα εἶναι ὁ "ἄλλος Παράκλητος", πού ἐξουδετερώνει τὴν λύπην τῶν πιστῶν, ἀπό τὴν σχετικήν, ἀλλά πραγματικήν "ὀρφάνια", πού ἔχουν οἱ πιστοί, πού δέν βλέπουν τόν Κύριο μέ τὴν ἀνθρωπίνη παθητή καὶ θνητή σάρκα καὶ τὴν παντοδύναμον θεϊκή δύναμιν, ὡς τέλειος Θεός.

Ὅσοι δέ αἰσθάνονται αὐτή τὴν "ὀρφάνια" αὐτοί Τόν νοιώθουν "πανταχοῦ παρῶν", ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

Διὰ τούς πιστούς τό Ἅγιον Πνεῦμα, εἶναι ὁ Παράκλητος καὶ παρηγορητής, εἰς τίς διάφορες δοκιμασίες πού ὑφίστανται εἰς τὴν παρούσαν ζωὴν, ὥστε νά τίς ἀντιμετωπίζουν μέ ὑπομονή.

Εἶναι ὁ ἐμψυχωτής, πού δίδει δύναμιν ὑπερφυσικήν ὥστε ὁ πνευματικός ἀγῶνας νά εἶναι πάντοτε νικηφόρος.

Εἶναι ἡ πηγή τῆς χαρᾶς. Ὅλοι οἱ Ἅγιοι ἔχουν χαρά "πεπληρωμένη" (Ἰωαν. Ζ13) μέ οἰονδήποτε ἐξωτερικὰς συνθηκὰς, τὴν ὁποίαν "οὐδεὶς αἶρει" (Ἰωαν. ΙΣΤ 22) διεβεβαίωσεν ὁ Κύριος καὶ δηλώνουν αὐτό πού ἔγραψεν Ἀπόστολος Παῦλος "χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου" (Κολασ. Α 24).

Μεγάλη χαρά μᾶς χαρίζει τό Ἅγιον Πνεῦμα ὅταν μᾶς λυτρώνη ἀπό τὴν ἐκ συναρπαγῆς συντελεσθεῖσαν ἁμαρτίαν, διὰ τοῦ πνευματοφόρου Πνευματικοῦ, εἰς τό ἐξομολογητήριον τοῦ Ναοῦ.

"Καρπὸς τοῦ Πνεύματος" εἶναι ὅ,τι εὐγενές ποθεῖ κάθε ψυχή. Δηλαδή ἡ χαρά, ἡ ἀγάπη, ἡ εἰρήνη, ἡ καλωσύνη, ἡ πίστις, ἡ πραότης, ἡ ἐγγράτεια, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀήθεια καὶ ἡ μακροθυμία (Γαλ. ΣΤ 22, Εφ. Ε9, Α Θεσ. Α6).

Διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαμβάνομεν ὅλες τίς δυνάμεις καὶ ἱκανότητες πρὸς ἱεραποστολικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν κοινωνίαν, ἥτοι τὴν δύναμιν τοῦ λόγου, τὴν σοφίαν, τὴν γνῶσιν καὶ διάκρισιν.

Ὅλα αὐτὰ τὰ "ἐνεργεῖ τό ἐν καὶ τό αὐτό Πνεῦμα διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστω καθὼς βούλεται (1 Κορ. ΙΒ 4-11).

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον συνεχῶς "ὑπερενυγχάνει ὑπὲρ ὑμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις" (Ρωμ. Η26) ἐνώπιον τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι μεγίστη ἁμαρτία ὅταν, διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ἔργων μας Τό λυπῶμεν. (Εφ. Δ 20).

Εἶναι δέ ἀσυγχώρητον ἁμάρτημα ἡ βλασφημία κατὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δηλαδή ἡ ἀμετανοησία. (Ματθ. Ιβ 31).

Ἀπεναντίας εἶναι ἀνεκτίμητος δωρεὰ νά γεμίζωμε τὴν ψυχὴ μας με "πνεῦμα ζωῆς" (Αποκ. ΙΑ11) καὶ κάθε ἡμέρα νά προοδεύωμε πνευματικά καὶ νά γενώμεθα εὐρύτερος καὶ καθαρώτερος "Ναός τοῦ ἐν ἡμῖν Ἁγίου Πνεύματος" (1 Κορ. ΙΣΤ 19).

Γενικῶς δυνάμεθα νά συμπεράνωμε ὅτι δέν εἴμεθα "ὀρφανοί". Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον εἶναι "πανταχοῦ παρῶν". Ἄς τό προσκαλοῦμε λέγοντας μέ θερμὴ ψυχῆς "ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος" καὶ ἀπευθυνόμενοι πρὸς τόν Τριαδικόν Θεόν νά λέγωμε, Κύριε "τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ" (Ψαλ. Ν13) ἐνεκα τῶν ἐξ ἀδυναμίας καὶ συναρπαγῆς ἁμαρτιῶν μου.

Ἀδελφὴ ψυχὴ πού εἶχες τὴν ὑπομονή καὶ τὴν ἰσχυρὴ θέλησιν καὶ διάβασες τίς καρδιακές αὐτές σκέψεις, τελειῶνω μέ ἓνα περιστατικό πού ἀντιμετώπισε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν Ἐφεσο, ὅπου συνήντησε δώδεκα ἄνδρες πού εἶχαν λάβει τό βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ τούς ἐρώτησε "εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐλάβατε; οἱ δέ εἶπον... οὐδέ εἰ Πνεῦμα Ἅγιον ἐστὶν ἠκούσαμεν", καὶ τούς κατήχησε καὶ τούς ἐβάπτισεν καὶ ἐτέλεσεν τό μυστήριον τοῦ Χρίσματος καὶ ἄρχισαν νά "προφητεύουν". (Πραξ. ΙΘ 2-6).

Καὶ μέ μιά φράσιν τοῦ μεγάλου ρώσου θεολόγου Πόσκι, πού λέγει ὅτι ὁ Πατέρας ἀποκαλύπτεται ἀπὸ τόν Υἱόν, ὁ Υἱός ἀποκαλύπτεται σέ ἐμᾶς ἀπὸ τό Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἀναπόκειται σέ ἐμᾶς νά ἀποκαλύψωμε στὸν κόσμον τό Ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τόν ὅποιον δισεκατομύρια ἄνθρωποι ἀκόμη καὶ βαπτισμένοι (!) χριστιανοί Τό διψοῦν, ἂν καὶ τό ἀγνοοῦν καὶ τό καρτεροῦν, διὰ νά φωτισθοῦν καὶ νά χαροῦν, δοξάζοντας τό ὄνομα τοῦ Πατρός καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ δίδεται ή ευκαιρία εις όλους τούς ανθρώπους, νά εύρουν χρόνο καί τρόπο, έστω γιά λίγες ήμέρες, νά κάνουν διακοπές, μέ οίσασδήποτε άντικειμενικές συνθήκες καί εάν ζούν εις τήν καθημερινήν ζωήν, όλο τό έτος.

Οί περισσότεροι τίς διακοπές τίς θεωρούν άπολύτως έξηρημένες άπό τήν οίκονομικήν άνεσιν.

Οί ίσοροπημένοι καί ψυχικά καλλιεργημένοι άνθρωποι καί γενικά οί πολιτισμένοι μέ τήν γενικήν ένοια τοῦ όρου άνθρωποι, διασκεδάζουν ψυχαγωγούνται, περνοῦν όμορφες καί ξεκούραστες στιγμές, μέ χίλιες δυό ένασχολήσεις, προσαρμοσμένες εις τό περιβάλλον ποῦ ζοῦν, αναλόγως τῆς ηλικίας του καί τῶν άντικειμενικῶν δεδομένων, ὥστε νά ξεκουράζωνται, ν' άνανεώνωνται, νά χαίρωνται, νά μήν βλάπτωνται εις τήν ψυχή καί τό σῶμα καί νά μήν βλάπτουν κανέναν.

Ἡ "Ε. Κ." εύχεται εις όλους

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ.

✠✠✠

Ἡ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ άταξία ὅσο καί εάν έχει βελτιωθῇ, συνεχίζεται.

Μιά έπίσημος παλαιότερα έρευνα άπό έναν Μητροπολίτη έπίσημενι 56(!) διαφορές εις τόν τρόπον τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας.

Όσο καί εάν τά πιό πολλά βασικά στοιχεία τῆς θείας Λειτουργίας, είναι τά αὐτά εις ὅλην τήν ὀρθοδοξίαν. οί διαφορές είναι πολλές καί οὔσιῳδεις, καί άνάμεσα εις τά διάφορα Πατριαρχεία καί αὐτοκέφαλες Εκκλησίες. Κάθε Μητροπολίτης έχει καί τό δικό Του τυπικό καί κάθε λειτουργός αὐτοσχεδιάζει καί μάλιστα έπιμένει ὅτι αὐτό ποῦ κάνει είναι σωστό καί παρατηροῦμε τεράστιες διαφορές εις τήν τέλεσιν τῆς Θεΐας Λειτουργίας άπό χωριό σέ χωριό καί πόλι σέ πόλι καί πολλές φορές άνάμεσα σέ λειτουργούς τῆς αὐτῆς ένορίας.

Οί υπεύθινοι ήγέτες τῆς Ὀρθοδοξίας μας, γνωρίζουν τί γίνεται, ὅμως έν ὀνόματι τάχα τῆς παραδόσεως, δέν τολμοῦν οὔτε νά σκεφθοῦν ὅτι πρέπει νά τεθῇ κάποιος φραγμός εις τήν λειτουργικήν αὐτήν άσυδοσίαν καί νά τυπώσουν μιά Λειτουργική Φυλλάδα, τήν ὁποίαν νά χρησιμοποιοῦν άπαντες πιστά.

Όταν υπάρξη ανάγκη μιᾶς κάποιας "οίκονομίας", δέν θά πρέπει νά γίνεται έν συνεχεία καθεστός.

Είναι στουθοκαμελισμός νά ισχυρίζωμεθα ὅτι τηροῦμεν τήν λειτουργικήν παράδοσιν τόσων αἰῶνων, τήν στιγμή που εις τήν πράξιν

δέν τηρῆται καί μάλιστα ένσυνειδήτως.

Ἡ σεβαστή Ἱεραρχία μας καί τό σεπτό Πατριαρχεῖο μας, είναι ανάγκη νά έπιληφθοῦν τοῦ θέματος καί νά καινοτομήσουν Ὀρθόδοξως.

✠✠✠

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ τουρισμός άνθει, ὅμως ή πνευματική ὠφέλεια τῶν πολλῶν είναι πολύ άμφίβολος.

Ἡ ὑποδοχή ποῦ γίνεται εις τίς διάφορες Ἱερές Μονές καί τά διάφορα προσκυνήματα εις τίς πόλεις, είναι μηδαμινή έως μηδενική. Είναι καθαρά τυπική.

Ένω πολλοίς δέν υπάρχουν προϋποθέσεις, ὥστε ὁ έπισκέπτης νά βιώνη τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ.

Χρειάζεται νά υπάρχουν άνθρωποι πνευματικά καί γνωσιολογικά καταρτισμένοι, ποῦ νά ξεναγοῦν μέ κατάλληλο τρόπο καί παρακαλοῦν τούς έπισκέπτες με "λόγους παρακκήσεως", ὥστε νά ὠφελοῦνται καί νά ξεκουράζωνται οί ψυχές των.

Δέν ισχυρίζωμεθα ὅτι ή σωστή ὑποδοχή τοῦ πλήθους ποῦ συρρέει καί μάλιστα βιαστικά εις τά διάφορα προσκυνήματα, είναι εύκολη ὑπόθεση.

Δέν είναι ὅμως θέλημα Θεοῦ νά άφήνωνται τά πράγματα εις τήν τύχην τους καί νά ὑπολογίζωμε μόνο κάποια Εὐρώ.

✠✠✠

Ἡ ΤΙΜΗΤΙΚΗ προσκύνησις τῶν Ἱερῶν Εἰκόνων καί τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων μας, είναι δόγμα τῆς Ἀγίας μας Εκκλησίας, κατοχυρωμένο άπό τούς Ἱερούς Κανόνες τῆς Εκκλησίας μας.

Τήν αλήθεια αὐτή τήν μνημονεύουμε κάθε χρόνο τήν Κυριακή τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ο λαός τοῦ Θεοῦ άπό τούς πρωτοχριστιανικούς χρόνους έσέβετο τά ιερά λείψανα, ιδιαιτέρως τῶν μαρτύρων καί έπερνε δύναμιν πνευματικήν άπό τήν τιμητικήν προσκύνησιν των, διότι τούς βοηθοῦν νά παραδειγματισθοῦν άπό τήν ζωή τῶν Ἀγίων καί νά γνωρίσουν καλύτερα τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Όμως τά Ἱερά λείψανα δέν δροῦν μέ μαγικό τρόπο, ὅπως νομίζουν κάποιοι θρησκόληπτοι, οί ὁποῖοι ένῶ ζοῦν βίῳ άμαρτωλόν καί δέν μετανοοῦν, νομίζουν μέ τό νά προσκυνήσουν κάποιο ιερό λείψανο θά σωθοῦν καί θά λυθοῦν ὅλα τά προβλήματά τους, άν μάλιστα άφήσουν καί κάποιο σοβαρό χρηματικό ποσό.

Ἡ λανθασμένη αὐτή άποψις, μιᾶς μεγάλης μερίδος τῶν χριστιανῶν, γίνεται αἰτία νά γίνεται κατάχρησις έκ μέρους μιᾶς

μερίδος κληρικών, πού περιφέρουν τά ιερά λείψανα καί τίς ιερές εἰκόνες, σέ διάφορες πόλεις ὥστε πολλοί πιστοί πού "παροικοῦν τῆς Ἱερουσαλήν" νά σκανδαλίζονται, διαπιστώνοντας ὅτι, ἐν πολλοῖς, ἕνα τόσο λεπτό πνευματικό θέμα, γίνεται θέμα "λεπτῶν" (!) καί μάλιστα ἀνεξελέγκτων.

Ἄς μήν ἀντιτείνουν κάποιοι, ὅτι ὑπάρχουν ἀνάγκες διότι ὁ σκοπός ποτέ δέν ἀγιάζει τά μέσα.

Πολλοί εὐρισκόμενοι σέ στενό κύκλο, διερωτῶνται. Πόσοι ἀπό τοὺς ἐνθέρμους ὑποστηρικτάς τῆς ὀφελείας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν τιμητικήν προσκύνησιν τῶν ἱερῶν λειψάνων, θά διέθεταν κόπο, χρόνο καί χρήμα διά τήν μεταφοράν τῶν λειψάνων καί τήν ὀργάνωσιν πομπῶν, λιτανειῶν καί ἀγρυπνιῶν, πρὸς δόξαν Θεοῦ καί τιμὴ τῶν Ἀγίων, ἂν δέν ὑπῆρχε ὡς κίνητρο τό "λεπτό" θέμα; Αἴγιοι. Οἱ ἀγωνιστικά ἅγιοι. Οἱ ἐκλεκτοί, πού ποτέ δέν ἐλείψαν καί δέν λείπουν.

Η Δ.Ι. Σύνοδος προσπάθησε πρὸ ἐτῶν νά βάλῃ κάποια φραγμό. Δυστυχῶς ἐγκατέλειψε τήν προσπάθεια. Γιατί;

"Στῶμεν καλῶς". Εἶναι ὁρατός πλέον ὁ κίνδυνος νά ξεσπάσῃ εἰς τήν πατρίδα μας μιά νέα φανερὴ εἰκονομαχία, ἐξ αἰτίας τῶν ἀμφιβόλων κινήτρων τῆς καθημερινῆς εἰκονολατρείας, εἰς ὅλον τον ἑλλαδικό χῶρο. Οἱ ὑπερβολές φέρνουν ὑπερβολικὲς ἀντιδράσεις λέγει ἡ ἱστορία.

✠✠✠

ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΟΙ εἶναι "εἶδος πρὸς ἐξαφάνησιν". Πολλοί ἱεροὶ Ναοὶ δέν ἔχουν τέσσερις (4) ἐπιτρόπους ἢ ἔχουν ἐπιτρόπους ἐπὶ πολλὰ χρόνια τοὺς ἰδίους, ἐνῶ ὁ νόμος προβλέπει νά δικονοῦν μέχρι 6 χρόνια. Τώρα τελευταία διορίζονται καί γυναῖκες ἐπίτροποι, ὅχι διά νά τιμήσουν ὅπως πρέπει τήν ἐνορίτισσα, ἀλλὰ διότι δέν προσφέρονται ἄνδρες. Διὰτί;

Κύριος λόγος εἶναι τό ὅτι "ἐψύγη ἡ ἀγάπη" τῶν πολλῶν πρὸς τήν Ἐκκλησία.

Ἐπειτα τά καθήκοντα εἶναι πολλὰ καί ἀπαιτοῦν πολύ κόπο καί πολύ χρόνο. Ὑπάρχει ὅμως καί ἕνας ἄλλος πολύ σοβαρός λόγος, πού οἱ πολλοί πιστοί, μέ πνευματικά ἐνδιαφέροντα, ἀποφεύγουν νά διακονήσουν ὡς Ἐπίτροποι.

Εἶναι τό γεγονός ὅτι δέν ἔχουν κανένα δικαίωμα. Μόνον καθήκοντα ἔχουν!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι γιά τοὺς πῖο πολλούς ἡ ἐννοια τοῦ καθήκοντος, εἶναι ἀγνωστος λέξις διά τόν ἑαυτό τους.

Καθήκοντα βλέπουν μόνον εἰς τοὺς γύρω τους, διά τὸς ἑαυτὸν τους βλέπουν μόνον δικαιώματα.

Εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους οἱ ἱερεῖς καί περισσότερο οἱ Ἀρχιερεῖς, δέν ἀναγνωρίζουν κανένα δικαίωμα, οὔτε εἰς αὐτούς πού κάνουν τό καθήκον τους εἰς τό ἀκαίρεον!

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι οἱ ἱερεῖς οἱ γνωρίζουν πολύ περισσότερα διά τά τῆς Ἐκκλησίας πράγματα.

Ὅμως ὀφείλουν νά τοὺς ἐνημερώνουν καί σέ θέματα πού οἱ Ἐπίτροποι ἔχουν εἰδικές γνώσεις, πρέπει νά λαμβάνονται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν καί ὅχι νά περιφρονοῦν τήν σωστή γνώμη τους καί νά τοὺς θέλουν μόνον διά τήν τυπικὴ ὑπογραφή τους.

Τό αὐτό ἰσχύει, ἐν πολλοῖς καί εἰς τά Μητροπολιτικά Συμβούλια. Ὅ,τι θέλει ὁ Μητροπολίτης γίνεται καί σέ κάποιο Μητροπολιτικό Συμβούλιο, ὅπου ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία εἰσηγήθη κατὰ δίκαιον καί νόμιμον, τό ὅποιον ἀπέρριψεν ὁ Μητροπολίτης, ἕνα μέλος, ἐν ἀγανακτῇ εἶπεν εἰς τόν Μητροπολίτην, "Ἐφ' ὅσον δέν μᾶς ὑπολογίζεις, τί μᾶς θέλεις ἐδῶ. Ἀπεφάσισε μόνος σου". βεβαίως ὁ λόγος του ἔπεσεν εἰς "ὥττα μὴ ἀκουόντων".

Ἐφ' ὅσον οἱ κατάλληλοι δέν δέχονται νά ἀναλάβουν τά καθήκοντα τοῦ Ἐποτρόπου, διορίζονται ἄνθρωποι ἀδιάφοροι ἐν πολλοῖς καί κάποτε ἄνθρωποι κοσμικοὶ καί ἐγωισταὶ καί δημιουργοὺν προβλήματα καί δέν ὑπάρχει πνευματικὴ καί δημιουργικὴ δράσις εἰς τίς ἐνορίες. Χρειάζεται ἐλευθερία καί ἐμπνευσις καί ὅχι "ἀποφασίζομεν καί διατάσσομεν" καί "διότι αὐτό εἶναι εἰς τήν θέλησίν μου"

"Τό κράτος (γράψε ἡ Ἐκκλησία) εἶμαι ἐγώ".

✠✠✠

Η ΙΕΡΑΡΧΙΑ μας ἔχει περιφρονηθῇ καί ἐξαπατηθῇ ἀπὸ τήν παρούσα κυβέρνησιν πολλές φορές. Τοῦτο ἐφάνη ἀπὸ τήν πρώτη στιγμή, μέ τόν τρόπο τῆς ὀρκομοσίας της.

Συνεχίζεται δέ μέ τόν τρόπο μέ τόν ὅποιον τάχα συνδιαλέγεται γιά διάφορα θέματα.

Τελικά κάνει ὅ,τι θέλει οὐσιαστικά καί "ὑποχωρεῖ" σέ τελείως δευτερευούσης συμασίας θέματα, διά τό θεαθῆναι.

Ἀπορίας ἄξιον εἶναι, διὰτί ἡ Ἱεραρχία μας δέν ἀποχωρεῖ ἀπὸ τοὺς τοιοῦτου εἶδους διαλόγους. ὥστε νά ἀποφασίσῃ μόνη της ἡ πολιτεία, ἀναλαμβάνοντας καί τίς εὐθύνες τῶν ἀποφάσεων της καί νά μήν ἰσχυρίζεται ψευδῶς, ὅτι συμφωνεῖ καί ἡ Ἱεραρχία μας;

ΟΜΟΡΦΗ ΖΩΗ

Ὁ Αὐγουστος τελειώνει. Τοῦτο τό ἀπόγευμα οἱ τρεῖς φίλοι βρίσκονται σέ μία ἀπόμακρη παραλία, κοντά σ' ἕνα φιλόξενο χωριουδάκη, πού τό ἔχει ἐπηρεάσει λιγότερο ὁ μοντερνισμός.

Πόση ὥρα κάθισαν στή θάλασσα καί αὐτοί δέν ξέρουν, πόσο χάρηκαν τόν ἥλιο τῆς παραλίας, ἡ ὁποία ἔχει καί ἴσκιό πολύ, δέν τους τούς ἐνδιαφέρει.

Ἐκεῖνο πού τους ἐνδιαφέρει εἶναι ὅτι ὅσο καί ἐάν ἔφαγαν τό πρωινό τώρα πεινοῦν καί τό στομάχι διαμαρτύρεται ἐντονα.

Ἐκείνη τήν ὥρα ὁμοῦ "τά παιδιά πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν" ἔτσι καί αὐτοί πρὶν ἀρχίσουν τό μπάνιο τους, ἤπιαν μία πορτοκαλάδα εἰς τό καφεενδάκι τῆς παραλίας τό ὁποῖο διατηρεῖ ἕνας καλοκάγαθος γέροντας, ὁ μπαρμπα-Σωτήρης.

Αὐτόν παρεκάλεσαν νά τους μαγειρέψῃ ὅ,τι ἔχει.

Ὁ μπαρμπα-Σωτήρης τους κοίταξε μέ μία ἐξερευνητική ματιά καί πρόσχαρα τους ὑποσχέθηκε, νά τους μαγειρέψῃ ἕνα κοτόπουλο, ἀπό τά δικά του, ὅπως εἶπε χαρακτηριστικά.

Τώρα οἱ νέοι βρίσκονται γύρω ἀπό τό ἀπλό καί καθαρό τραπέζι καί περιμένουν τόν καλοσυνάτο γέροντα νά τους περιποιηθῇ καί κουβεντιάσουν.

Τι εὐλογία εἶναι παιδιά, εἶπε ὁ Χριστόδουλος, νά μήν ἀγωνιοῦμε. Διότι μέ τίς μονάδες πού πήραμε, δέν ὑπάρχει θέμα νά μήν περάσουμε στήν προτίμησίν μας, μόνον θέμα σειρᾶς ὑπάρχει, πράγμα πού μᾶς εἶναι ἀδιάφορο.

Ναί εἶπε ὁ Δημήτρης, ἀλλά παλέψαμε σκληρά ἐπὶ σειράν ἐτῶν.

Δέν φθάνει ἡ δουλειά ἡ δική μας, πράγμα ἀπαραίτητο χρειάζεται νά τό θέλῃ ὁ Θεός "πᾶσα δόσις ἀγαθῇ καί πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον" συμπλήρωσε ὁ Γιώργος.

Ἀργησα λίγο παιδιά, ἀλλά τώρα εἶναι ἔτοιμο τό φαγητό σας, εἶπε ὁ μπαρμπα-Σωτήρης, τοποθετώντας τά σερβίτσια εἰς τό τραπέζι καί ἔφυγε βιαστικά γιὰ νά φέρῃ καί τό φαγητό.

Οἱ νέοι μας τώρα, τόν ἀκολουθοῦν καί χωρίς νά προλάβῃ ν' ἀρνηθῇ παίρνουν μόνοι τους τούς δίσκους μέ τά φαγητά πού εἶχαν παραγγεῖλει.

Μ' ἐκπληξί βλέπουν νά τους ἀκολουθῇ καί μέ ἕναν ἄλλο δίσκο, μέ τηγανισμένα αὐγά, μέ φρούτα, μέ λίγο μαῦρο κρασί.

Μήπως κάνατε λάθος, μπαρμπα-Σωτήρη; Δέν ἔχομε ἐμεῖς παραγγεῖλει τέτοια πράγματα.

Ναι, παιδιά δέν ἔχετε παραγγεῖλει. Ὅμως σας παρακαλῶ νά τά δεχθῆτε. Νέοι εἴσατε καί ἀπό μπάνιο καί πιστεύω ὅτι ἡμπορεῖτε καί πρέπει νά φῶτε κάτι περισσότερο. Πιστεύω ὅτι δέν θά μοῦ στερήσετε τή χαρά νά ἐκδηλώσω καί γώ ἔτσι τήν ἀγάπη μου.

Βέβαια δέν μέ γνωρίζετε καί δέν σας γνωρίζω. Ὅμως σας χάρηκε ἡ ψυχὴ μου προχθές τήν Κυριακή,

πού σας εἶδα εἰς τήν Ἐκκλησίαν νά ψέλνετε. Θαύμασα τήν σβελτάδα σας ὅταν βοηθήσατε νά σβησθῇ ἡ φωτιά πού πήραν τά χόρτα εἰς τό οἰκόπεδο τῆς Ἐκκλησίας, ἀψηφώντας τήν μουντζούρα. Καί κάτι ἄλλο μοῦ ἀνοίγει τήν καρδιά, πού σας βλέπω σεμνοῦς καί σοβαροῦς καί γεμάτους δροσιά καί δοξάζω τό Θεό πού δέν γέρασαν πρόωρα ὅλα τά νειάτα μας.

Αὐτά εἶπε ὁ μπαρμπα-Σωτήρης τούς εὐχήθηκε καλή ὁρεξί κι ἔφυγε.

Οἱ νέοι μας ἔκαναν ὀρθιοι προσευχή καί ἄρχισαν νά τρώνε σιωπηλοί.

Ὑπάρχουν ὅραϊοι ἄνθρωποι ἀκόμη λέγει ὁ Δημήτρης.

Ὑπάρχει καί κόσμος πού ἡμπορεῖ νά γίνῃ ὁραῖος στήν ψυχὴ ὅταν ἀγωνισθοῦμε νά τόν βοηθήσωμε.

Γι' αὐτό προτίμησε Γιώργο νά γίνῃ δάσκαλος γιὰ νά βοηθήσῃ τόν κόσμο.

Ὁ Χριστόδουλος πού θά γίνῃ κληρικός ἡμπορεῖ νά παρακαλεῖ τόν Θεόν νά στέλνῃ τά "ἀρχαῖα ἐλέη" Του.

Καί ἐσύ Γιώργο πού θά σμιλεύεις ψυχές καί Δημήτρη, πού θά βοηθᾷς τούς ἄνθρώπους πού θά πονοῦν, ἡμπορεῖς ἂν θέλῃς νά τους δείχνῃς τό σωστό δρόμο τῆς ζωῆς. Διὰ νά ἀπολαμβάνουν τήν ζωὴν χωρίς νά βάζουν ἐμπόδια διὰ τήν κατάκτησιν τοῦ οὐρανοῦ.

Ὁ θόρυβος μιᾶς μοτοσυκλέτας τους διέκοψε τήν συζήτησιν καί μέ ἐκπληξιν εἶδαν τόν Λάκη τόν συμμαθητὴν τους μέ τήν Τζένη.

Τό "ζευγάρι" καί προπαντός ἡ γύναια του, πού τήν ἔκαναν πιό χτυπητὴ τὰ ἐλάχιστα καλυμμένα μέρη τοῦ σώματός τῶν καί τά φοβερά ἀπεριποίητα μαλλιά τους, τους ἔκαναν νά πάρουν τά μάτια τους ἀπὸ πάνω τους.

Τους χαίρετησαν μέ καλωσύνη καί προθυμοποιήθηκαν νά τους προσφέρουν κάτι.

Ἐκεῖνοι κοιτάχτηκαν καί εἶπαν. Εὐχαριστοῦμε, ἄλλη φορά. Καί μέ ἀπότομη κίνησι χάθηκαν στήν στροφή.

Καλὰ παιδιά! εἶπε ἡ Τζένη, στό Λάκη, ἀλλά δέν χαίρονται τόν κόσμο.

Ὁ Λάκης δέν μίλησε.

Γιατί δέν μιλάς;

Γιατί σκέπτομαι, ὅτι αὐτοί μᾶλλον ζοῦν καί ἀπολαμβάνουν τόν ὁραῖον κόσμο, τό πιό ὁμορφο κόσμο. Τό λέει τό πρόσωπό τους, τό λέει ἡ ἐπιτυχία τους. Ἐνῶ ἐμεῖς.

(Ἀπὸ τό ἐξητλημένο βιβλίο τοῦ π. Παναγιώτου Μεντζῆ "Ὁραῖος Κόσμος" ἑκδόσεις "Ἐν. Κιν." σελίς 39)

Ἀνοιχτή ἐπιστολή

Πρός τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Πατρῶν
κ.κ. Χρυσόστομον

6) Ἀνά καιρούς πολλοί Σᾶς διαβεβαίωσαν ὅτι παρεξηγήσατε τήν “Ἑνор. Κιν.” καί τήν ἱερωσύνην μου, μέ τελευταῖον τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Μαντινείας κ.κ. Ἀλέξανδρον, ὁ ὁποῖος, τῇ αἰτήσῃ μου, παρενέβη καί μέ διαβεβαίωσεν ὅτι ἤρθησαν οἱ παρεξηγήσεις καί μοῦ πρότεινε νά Σᾶς ἐπισκεφθῶ εἰς τό γραφεῖον Σας.

“Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ”, ὅτι εἶχα πολλά χρόνια νά ἔλθω εἰς τό γραφεῖον Σας καί ἔχω περί τά ἐννέα χρόνια νά συλλειτουργήσω μαζί Σας.

Παρά τίς ἐπιφυλλάξεις που διετύπωσα, τοῦ ὑπεσχέθην ὅτι θά ὑπακούσω.

Τήν 20-4-18 ἤρθα εἰς τό γραφεῖον Σας καί εἰς τόν τρίθλεπτον διάλογον ἐπαναλάβετε ὅτι Σᾶς συκοφαντῶ, χωρίς νά ὑποδεικνύετε καί πάλιν, ἔστω μίαν συκοφαντικήν φράσιν, ἀποδεικνύοντας ὅτι δέν ἤρθησαν οἱ παρεξηγήσεις καί συνεχίζετε νά μέ συκοφαντῆτε!

Σεβασμιώτατε, διά τῆς παρουσίας, θέλω νά Σᾶς τονίσω ὅτι, ὅπως ἐξελέχθησαν τά πράγματα, ἐάν θέλετε νά διατηρήσετε τό κύρος τῆς Ἀρχιερωσύνης Σας, ἔχετε δύο ἐπιλογές.

1) Νά διατάξετε ἀνακρίσεις, διά νά ἀποδείξετε τοῦς ἰσχυρισμούς Σας, ὅτι Σᾶς συκοφαντῶ μέ τά κείμενά μου, τά ὁποῖα ὑπάρχουν ἅπαντα.

ἔχετε δέ καί τό πλεονέκτημα, διότι ὁ Νόμος εἰς τό ἐπισκοπικό δικαστήριον Σας καθιστᾷ, μηνυτή, μάρτυρα καί δικαστή συγχρόνως!

2) Νά οἰκονομήσετε θεοφιλῶς τά τῆς “Ἑνοριακῆς Κινήσεως”, πρὸς δόξαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Εάν παρ’ ἐλπίδα, “σιωπίσετε”, ὅπως μέχρι σήμερα, περιμένοντας τήν κοίμησίν μου - δέν γράφω πῶς ὀνομάζετε τήν κοίμησίν μου - θά ἀποδείξετε ἀναντιρρήτως ὅτι ἔχετε ἔλλειμα αἰδούς καί ἔλλειμα αἰσθήσεως τῆς αἰσχύνης καί λογικῆς συνεπειάς, πράγματα προβληματικά διά τήν συνέχισιν τῆς ποιμαντορίας Σας θεοφιλῶς, τά ὁποῖα θά μέ ὑποχρεώσουν νά ἐπανέλθω.

Μετά τοῦ δέοντος σεβασμοῦ εἰς τήν Ἀρχιερωσύνην Σας
Παναγιώτης Μεντζᾶς
Τερεῦς

Σημείωσις “Ἑνор. Κιν.”. Τό βιβλίον τοῦ π. Παναγιώτου εὑρίσκεται εἰς τήν Δημοτικήν βιβλιοθήκην Πατρῶν, καί διατίθεται ἀπό τό βιβλιοπωλεῖον “Ἡ Γωνιά τοῦ βιβλίου” Ἀγίου Νικολάου 42 καί ἀλαχοῦ. Ἀποστέλλεται δωρεάν εἰς ὅποιον μᾶς τό ζητήσῃ.

Τό ὑπ. ἀριθ. 177/17 τεῦχος τῆς “Ἑν. Κιν.” εὑρίσκεται εἰς τό διαδίκτυον εἰς τήν Ἠλ. Διεύθυνσιν www.enoriaki-kinisis.gr καί “ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ” ΠΑΤΡΑΙ

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: “ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ”. ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ π. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΝΤΖΑΣ. ΕΚΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΠ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 116, ΤΗΛ. 2610 337.639. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 10 ΕΥΡΩ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ- ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 129 - ΠΑΤΡΑΙ, 262 25, ΤΗΛ. 2610 276.731 FAX: 2610 277.015, Α.Φ.Μ. 099235662, Α' ΠΑΤΡΩΝ. Ηλεκ. Διευθ. www.enoriaki-kinisis.gr, Ηλεκ. Ταχ. patera.mentza@gmail.com